

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoSr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319206903
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319206903.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX F. proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 357 248 03 zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 366 138 43 o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 11Csr/1/2019-46 zo dňa 08.06.2020, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu 1.inštancie v napadnutej časti t.j. vo výroku II. s upresnením, že výrok správne znie, že : „stranám nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku zastavil. II. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá sporu nemá na náhradu trov konania právo (tento výrok obsahuje chybu v písaní, keď je dvakrát uvedené slovo nemá).
2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ustanovením § 144, § 145 ods. 1, § 146, § 251, § 255 ods. 1 a 2, § 256 a § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).
3. Súd prvej inštancie konštatoval, že dňa 07.08.2020 žalobkyňa podala na poštovú prepravu žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na vzore zverejnenom na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Nakoľko návrh podaný žalobkyňou bol nezrozumiteľný a neúplný, súd žalobkyňu predvolal na výsluch.
4. Žalobkyňa na výsluchu uviedla, že žalobu podala ako žalobkyňa a žalovaným je spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 357 248 03. Vo vzore, ktorý mala k dispozícii, ako žalobcu uviedla EOS KSI Slovensko, s. r. o. a ako žalovaného uviedla seba, pretože takto boli označení v rozhodcovskom rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava č. k. SRS AspA 00557/18 zo dňa 04.04.2019, ktorého zrušenia sa touto žalobou doručenou súdu dňa 8.8.2019 domáha. Zároveň žalobkyňa priložila kópiu rozhodcovského rozsudku.
5. Žalovaný zaslal súdu vyjadrenie k žalobe dňa 12.12.2019, v ktorom uviedol, že na rozhodcovský súd bol dňa 26. 04. 2008 doručený návrh na začatie rozhodcovského konania ktorý bol doručovaný žalobkyni spolu s výzvou na žalobnú odpoveď, pričom táto výzva obsahovala aj informáciu o ustanovenom rozhodcovi, avšak žalobkyňa si túto zásielku neprevzala v odbernej lehote a zásielka sa vrátila Rozhodcovskému súdu ako nedoručená dňa 11.06.2018.Rozhodcovský súd postupoval v súlade s § 33 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a riadne pokračoval v

konaní, pričom ustanovený rozhodca následne vo veci rozhodol Rozhodcovským rozsudkom, ktorý bol zaslaný žalobkyňi, pričom predmetná zásielka bola doručená dňa 06.05.2019 na adresu Študentská 1456/19, 069 01 Snina, čo žalobkyňa potvrdila vlastnoručným podpisom. S poukazom na ust. § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalobca uviedol, že zákonná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku márne uplynula 06.08.2019 (utorok) a podľa dátumovky súdu na predmetnej žalobe je zrejmé, že táto bola doručená súdu dňa 08.08.2019, teda oneskorene, ktoré márne uplynutie lehoty predstavuje zánik práva (preklúziu) na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom na preklúziu je súd povinný prihliadnuť ex offo.

6. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrila, súd preto vo veci nariadil pojednávanie na deň 08.06.2020. Pred otvorením pojednávania žalobkyňa zobrala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku späť. Súd prvej inštancie nemal dôvod nevyhovieť návrhu na späťvzatie žaloby a na nariadenom pojednávaní dňa 08.06.2020 konanie zastavil. Vzhľadom na to, že k späťvzatiu žaloby došlo ešte pred pojednávaním súd prvej inštancie na prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby podľa ust. § 146 ods. 1 C.s.p. by neprihliadol.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že je toho názoru, že v prípade rozhodnutia o trovách konania je potrebné na tento prípad hľadieť ako na výnimočný. Žalobkyňa býva vo vlastnom byte a toho času je zamestnaná v spoločnosti MILK-AGRO na pracovnej pozícii predavačky, pričom jej príjem je vo výške minimálnej mzdy. Jej manžel pracoval rok ako taxikár a to 5 hodín týždenne, avšak ako nastala kríza v súvislosti s novým corona vírusom prišiel o zamestnanie a toho času je vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný, pričom má vyhladku zamestnať sa od 01.07.2020 v krízovom centre, kde bude pracovať s deťmi, avšak ešte teraz nemá pracovnú zmluvu a žalobkyňa nevie uviesť výšku potenciálneho príjmu. Žalobkyňa je samoživiteľkou, má jedného syna, ktorý toho času navštevuje Technickú univerzitu v M., stavebnú fakultu. Výdavky žalobkyne spočívajú v uhrádzaní pravidelných platieb za byt vo výške 200,- Eur, inkaso 50,- Eur, hypotéku vo výške 170,- Eur a z platu má vykonávané zrážky voči Prima banke a to vo výške 100,- Eur, nakoľko sa v nedávnej minulosti dostali do krízy, kedy ani žalobkyňa, ani manžel neboli zamestnaní a Prima banka im úver zosplatnila. Žalobkyňa ďalej dodala, že manžel nedostával žiadnu dávku v nezamestnanosti a iný príjem nemajú a s výdavkami im pomáha jej mama.

8. Oproti tomu žalovaný je podnikateľský subjekt, ktorý realizuje podnikateľskú činnosť bez väčších problémov. Podľa údajov z obchodného registra predmetom činnosti žalovaného je okrem iného aj faktoring a forfaiting - mimo súdneho vymáhania pohľadávok a poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa osobitného zákona. Žalovaný pôsobí ako spoločnosť poskytujúca inteligentné finančné služby (napr. odkupovanie pohľadávok, vymáhanie pohľadávok, medzinárodné vymáhanie pohľadávok) na celom území Slovenskej republiky, tiež je členom skupiny EOS Group pôsobiacej v rámci Európy. Základné imanie žalobcu je 500.000,- Eur. Z verejne prístupných informácií súd zistil, že žalovaný v roku 2018 dosiahol tržby 19.499.649,- Eur, zisk 5.915.127,- Eur, jeho aktíva sú vo výške 41.547.687,- Eur. Spoločnosť žalovaného v roku 2020 zamestnáva v priemere 100-149 zamestnancov (zdroj www.finstat.sk).

9. Podľa názoru súdu prvej inštancie možno od žalovaného spravodlivo žiadať, aby si náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s týmto súdnym konaním, hradil sám. Súd je tiež toho názoru, že nepriznaním trov konania nebude výrazne zasiahnuté do jeho majetkovej sféry v takom rozsahu, aby jeho podnikateľská činnosť bola bezprostredne negatívne ohrozená. Naproti tomu zaviazanie žalobkyne na úhradu trov konania v prospech žalovaného by malo ďalší nepriaznivý dopad do jej nie veľmi dobrej majetkovej sféry. Preto súd prvej inštancie náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán.

10. Proti tomuto uzneseniu a to iba čo do výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa ust. § 378 a nasledujúcich C.s.p. uznesenie zmenil tak, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Uplatnil si tým aj trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 357 písm. m/ v spojení s ust. § 365 ods. 1 písm. a/, e/, f/ a h/ C.s.p. Konštatoval, že žalobca inicioval konanie pred všeobecným súdom s tým, že nesie výlučnú zodpovednosť za výsledok, t.j. všetky riziká spojené s uplatnením alebo bránením práva. V civilnom sporovom procese je zakotvená požiadavka spravodlivého súdneho procesu, obsahom ktorého je možnosť vyjadriť sa ku každému podaniu protistrany, zúčastniť sa pojednávania a podobne. Úspech vo veci, ktorá je predmetom

sporu je okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Zásada úspechu sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli v spore v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Žalovaný neinicioval sporové konanie. Žalobca podal žalobu o zrušení rozhodcovského rozsudku vrátane všetkých ostatných podaní a úkonov predchádzajúcim meritórnemu rozhodnutiu vo veci. Žalovaný vykonal v priebehu súdneho konania len úkony nevyhnutné potrebné pre bránenie práva a dosiahnutie úspechu vo veci. Úkony právnej služby vykonané právnym zástupcom žalovaného teda predstavujú náklady reálne vynaložené výlučne za účelom bránenia práva v konaní, ktoré neinicioval. Žalovaný zastáva názor, že úspech vo veci dosiahol aj svojou procesnou obranou v konaní a preto principiálne nevidí dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Poukázal na článok 46, 47 a 51 Ústavy Slovenskej republiky, zároveň na rozhodnutie II. ÚS 31/2004 Ústavného súdu Slovenskej republiky. Následne poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie dôvody hodné osobitného zreteľa vzhliadol len v nepriaznivých majetkových pomeroch žalobcov. Uvedená okolnosť nemôže podľa názoru žalovaného sama o sebe predstavovať dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by súd nepriznal úspešnej protistrane nárok na náhradu trov konania. Žalovaný má za to, že ak strana podá nedôvodnú žalobu a nemá priaznivé majetkové a zárobkové pomery, v žiadnom prípade nemožno len tieto nepriaznivé pomery považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemal priznať nárok na náhradu trov konania úspešnej protistrane. Aplikácia ust. § 257 je prípustná len vo výnimočných prípadoch, musí byť súdom náležite odôvodnená a neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. V zmysle právnej teórie možno toto ustanovenie použiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a výsledok, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa zhrnul na neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strany sporu a nízky príjem. Žalovaný už vo svojom prvom podaní doručenom súdu 1. inštancie dňa 12.12.2019 v rámci procesnej obrany uviedol, že žaloba bola podaná oneskorene. Už v tomto momente vzhľadom na vyčerpávajúci rozbor dôvodov ohľadom oneskorene podanej žaloby, žalobca má a mohol vedieť, že v konaní nebude úspešný. Napriek tomu sa v konaní pokračovalo a žalobca vzal žalobu späť až na pojednávaní inconcreto po ingredienciách zo strany súdu. Podľa názoru žalovaného bol nesprávny samotný proces rozhodovania súdu, nakoľko súd je povinný spoľahlivo zistiť, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania v zmysle ust. § 257 C.s.p. Súd prvej inštancie vychádzal výlučne z tvrdení žalobcu, ktoré žalobca uviedol priamo na pojednávaní dňa 08.06.2020. Rozhodoval bez toho, aby poskytol priestor žalovanému a umožnil mu vyjadrenie pre prípadné uplatnenie § 257 C.s.p., bez toho, aby mal dôkazmi za preukázané tvrdenie žalobcu ohľadom životnej situácie a výdavkov žalobcu, nakoľko v konaní nebol doložený jediný dôkaz preukazujúci tvrdenie žalobcu. Ide o zjavne zmätočné rozhodnutie nakoľko súd prvej inštancie uvádza, že žalobkyňa je samoživiteľkou, na druhej strane uvádza, že jej manžel momentálne nepracuje, ale pracoval a pracovať bude. Taktiež má syna, ktorý navštevuje vysokú školu s technickým zameraním a matku, ktorá finančne domácnosti vypomáha.

11. Odvolanie žalovaného bolo zaslané na vyjadrenie žalobkyňi. Táto vyjadrenie do spisu nezaslala.

12. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 a contrario, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Ust. § 257 tak ako to správne uvádza súd prvej inštancie a aj odvolateľ vo svojom odvolaní predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' úspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Možno ich však len zhrnúť skutočne tak, ako to uvádza odvolateľ vo svojom odvolaní, ako neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strán sporu, prípadne nízky príjem.

14. Odvolací súd zdieľa názor súdu prvej inštancie, že na strane žalobkyne existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobkyňa býva vo vlastnom byte. Toho času je zamestnaná v spoločnosti Milkagro na pracovnej pozícii predavačky, pričom jej príjem je vo výške minimálnej mzdy. Jej manžel pracoval rok

ako taxikár a to 5 hodín týždenne, avšak ako nastala kríza v súvislosti s novým corona vírusom prišiel o zamestnanie a toho času je vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný, pričom má vyhlíadku zamestnať sa od 01.07.2020 v krízovom centre, kde bude pracovať s deťmi, avšak ešte teraz nemá pracovnú zmluvu a žalobkyňa nevie uviesť výšku potenciálneho príjmu. Žalobkyňa je samoživiteľkou, má jedného syna, ktorý toho času navštevuje Technickú univerzitu v Košiciach, stavebnú fakultu. Výdavky žalobkyne spočívajú v uhrádzaní pravidelných platieb za byt vo výške 200,- Eur, inkaso 50,- Eur, hypotéku vo výške 170,- Eur a z platu má vykonávané zrážky voči Prima banke a to vo výške 100,- Eur, nakoľko sa v nedávnej minulosti dostali do krízy, kedy ani žalobkyňa, ani manžel neboli zamestnaní a Prima banka im úver zosplatnila. Žalobkyňa ďalej uviedla, že jej manžel nedostával žiadnu dávku v nezamestnanosti a iný príjem nemajú a s výdavkami im pomáha jej mama.

15. Žalovaný je skutočný podnikateľský subjekt, ktorý realizuje podnikateľskú činnosť bez väčších problémov. Pôsobí ako spoločnosť poskytujúca inteligentné finančné služby na celom území Slovenskej republiky. Je tiež členom EOS GROUP pôsobiacej v rámci Európy. Základné imanie žalobcu je 500.000,- Eur. Zamestnáva v priemere 100-149 zamestnancov v roku 2020. Jeho aktíva sú vo výške 41.547.687,- Eur, tržby za rok 2019 vo výške 19.499.649,- Eur a zisk vo výške 5.915.127,- Eur. Tak ako to zistil súd prvej inštancie zo zdroja www.finstat.sk.

16. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že možno od žalovaného spravodlivo žiadať, aby si náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s týmto konaním hradil sám. Nepriznaním trov konania nebude výrazne zasiahnuté do jeho majetkovej sféry v takom rozsahu, aby jeho podnikateľská činnosť bola bezprostredne negatívne ohrozená. Skutočne tým, že by žalobkyňa bola zaviazaná na úhradu trov konania v prospech žalovaného, mohlo by dôjsť k nepriaznivým dopadom do jej nie veľmi dobrej majetkovej situácie.

17. K odvolacej námietke žalovaného, že v danom prípade neboli skutočnosťmi žalobkyňou tvrdené preukázané, odvolací súd poukazuje na dôkaz vykonaný na pojednávaní dňa 08.06.2020, keď žalobkyňa sama tieto okolnosti na základe dotazu súdu 1. inštancie uviedla. Na tomto pojednávaní bol prítomný aj zástupca žalovaného, ktorý bol prítomný i pri výsluchu žalobkyne za účelom zistenia majetkových a výdavkových pomerov. Nič nebránilo zástupcovi navrhnúť listinné dôkazy, a tak aplikovať princíp formálnej pravdy, teda preukázať všetky okolnosti týkajúce sa finančného zdravia domácnosti tak, ako to namieta žalovaný vo svojom odvolaní. Tak je to aj s odvolacou námietkou žalovaného, že nemal možnosť sa k aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p. vyjadriť. Zo zápisnice z pojednávania je zrejmé, že súd prvej inštancie uviedol, že konanie zastaví, avšak z dôvodu rozhodnutia o trovách konania vykoná výsluch žalobkyne za účelom zistenia jej majetkových a výdavkových pomerov. Teda táto dovolacia námietka neobstojí. Žalovanému nič nebránilo prihlásiť sa a k otázke trov konania sa vyjadriť.

18. Súd prvej inštancie v napadnutej časti správne rozhodol, nesprávne však formuloval výrok II. slovne. Preto odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. s upresnením, že výrok správne znie, že: „Stránam nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“ (v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR z 02.04.2020 č.k. I.ÚS 387/2019 - 60. Tu Ústavný súd konštatoval, že výrok, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania už nemá v C.s.p. oporu). Keďže ide o obsahovo zhodný, iba formálne iný výrok odvolací súd uvedené upresnil (upravil) v zmysle ust. § 224 C.s.p. z dôvodu hospodárnosti konania.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 257 C.s.p. Bolo by v rozpore so zásadou spravodlivosti, keby odvolací súd priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k neúspešnému žalovanému, keď tento sa domáhal svojich práv, pričom nesúhlasil s úvahou súdu prvej inštancie o aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p. v danej veci. Preto dovolací súd vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.